

¹⁸ Kollewijn, *Vereenvoudigers-Arsenaal* 39: „wij zijn bescheiden geweest. Volgens niet weinigen te bescheiden. Wij hebben evenmin gevraagd om de spelling *strejden* en *wejnig* (ej = ij en ei) als om *blouw* en *louw*, of om *paart* en *berch* of om *je deet*, *je raat*, *gehoort*”, enz. Vgl. ook ibidem blz. 6: „in theorie alles vóór te zeggen”, maar het is geen wijs beleid, te veel verandering in eens te willen. — Kollewijn, *Opstellen*³ 29: principieele bezwaren tegen *het afschaffen van de ij* bestaan er niet; maar „niet te veel op eens vragen: zijn we maar eerst op de goede weg... dan raken we mettertijd die ij ook wel kwijt”. Men moet met „behoudzucht wel een beetje rekening houden”. — Ik geloof niet, dat men er nu, na 40 jaar, nog bij iemand mee behoefde aan te komen om i.p.v. *mij*, *hij* te schrijven *mej*, *hej*, of *mei*, *hei*.

¹⁹ „Voor onze taal is nu evengoed als in 1860, een herziening mogelijk, die het woordbeeld volstrekt niet zo ingrijpend wijzigt”, zegt De Vooys in 1933. *Verbreiding*, enz. blz. 2. De grond van die overtuiging is: „Anders zou het gebruik van die nieuwe schrijfwijze op een onoverwinnelijke afkeer onherroepelijk afgestuit zijn”. Het argument is zeer zwak; want die afkeer heerscht inderdaad na 40-jarige felle propaganda voor het stelsel nog bij de overgrote meerderheid van ons volk. Daar kan thans al geen twijfel meer over bestaan, zelfs zonder het merkwaardige resultaat van het referendum, uitgeschreven door de *Haagsche Post*. Het ware verstandiger, zóó te redeneeren: indien de geringe veranderingen in de spelling van Siegenbeek nog zoolang zooveel tegenstand hebben gevonden, dan is het toch waarlijk niet te verwonderen, dat men nog altijd zulk een afkeer allerwegen vindt tegen deze zoo veel meer ingrijpende veranderingen, in taal en spelling beide. „De veranderingen die D. V. en T. W. in de spelling van Siegenbeek brachten, waren *weinig ingrijpend*”, lees ik in een artikel van 1912, o.a. geteekend door De Vooys. *Kritiek o. h. Verslag v. d. Staatskommissie* I (1912) 71. En wanneer ik een citaat in het Siegenbeeksch van ruim een bladzijde in dat artikel naga, dan vind ik 6 verschillen met De Vries en Te Winkel, maar 31 tusschen D. V. en T. W. en de „Vereenvoudigers”, en 27 tusschen D. V. en T. W. en Marchant (blz. 670-69b); hier zijn 4 gevallen bij als *eene*, *hunne*, maar daartegenover heb ik bij de overbrenging in het Kollewijnsch de genitieven en geslachtelijke pronomina laten staan. Waarom hebben de „Vereenvoudigers” ons nooit eens zoo’n eenvoudige vergelijkende telling voorgezet? Zij zijn anders zoo vlot met tellen! De Siegenbeekianismen zijn in het onderhavige stuk: 2 × gebragt, 2 × zamen, toezigt en voltooiing. Als men er nog lagchen en kagchel bijvoegt, heeft men omtrent alle onderscheid tusschen Siegenbeek en D. V.-en-T. bij elkaar.